

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: NM-6C/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117205832
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbara Plaskurová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:6117205832.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Barbarou Plaskurovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, D., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou PM Lawyers, s.r.o., so sídlom Gaštanová 13, Bratislava proti žalovanému: E. F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. H. I. XX, J. XXXX, A., o zaplatenie 3.429,04 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu zamietla.
- II. Žalovanej sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom Rozsudkom zo dňa 19.02.2020 zamietol žalobu žalobcu a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanej sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100%. Týmto rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol o žalobnom návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal zaviazať žalovanú zaplatiť mu istinu vo výške 3.429,04 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 3.429,04 Eur od 16.03.2014 do zaplatenia. Žalobca svoj nárok odvodzoval od Zmluvy o pôžičke zo dňa 09.03.2013, ktorú podľa neho mal uzatvoriť so žalovanou ústne v súvislosti s tým, že uhradil za žalovanú a jej syna letenky spoločnosti Pelican Travel.com, s.r.o., a to dňa 09.03.2013 v hodnote 1.329,04 Eur vkladom na účet. Žalobca ďalej vykonal vklady na účet žalovanej v H. H., a to nasledovne: dňa 11.04.2013 vo výške 500,- Eur, dňa 13.05.2013 vo výške 300,- Eur, dňa 23.05.2013 vo výške 200,- Eur, dňa 04.06.2013 vo výške 350,- Eur, dňa 12.06.2013 vo výške 300,- Eur, dňa 21.06.2013 vo výške 150,- Eur a dňa 02.07.2013 vo výške 300,- Eur. Žalobca tvrdil, že on a žalovaná sa dohodli, že predmetné finančné prostriedky žalovaná vráti do 15.03.2014. Následne tvrdil, že opakovane vyzval žalovanú na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, pričom ju vyzval i E-mailom zo dňa 29.05.2015. Žalovaná ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu nevrátila žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky. Žalobca ako dôkaz predložil potvrdenie elektronickej letenky, faktúru č. 2113144068 zo dňa 09.03.2013 a doklady o hotovostných vkladoch na účet žalovanej vedenej v H. H., tiež e-mailovú výzvu na úhradu dlhu. Právne odôvodnil svoj návrh v zmysle ustanovenia § 559 ods. 1, 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a § 517 ods. 1 veta prvá a 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

2. V konaní bolo preukázané z potvrdenia predloženého žalobcom na pojednávaní konanom dňa 21.10.2019, že tento zaplatil v prospech účtu Pelikán Travel dňa 09.03.2013 pod VS č. 1113347319 sumu 1.329,04 ako úhradu leteniek, pričom z faktúry predloženej právnym zástupcom žalobcu bolo zrejmé, že odberateľom bola E. D. a bola uhradená suma 1.329,04 Eur. Z ďalších potvrdení predložených žalobcom bolo preukázané, že tento vkladom na účet žalovanej vložil dňa 11.04.2013 sumu vo výške 500,- Eur, dňa 03.06.2013 sumu vo výške 300,- Eur, dňa 23.05.2013 sumu vo výške 200,- Eur, dňa 04.06.2013 sumu vo výške 350,- Eur, dňa 12.06.2013 sumu vo výške 300,- Eur, dňa 21.06.2013 sumu vo výške 150,- Eur, dňa 02.07.2013 sumu vo výške 300,- Eur.

3. Žalovaná v konaní pred súdom prvého stupňa vznesla námietku premlčania. Jej výpovede v konaní pred súdom prvého stupňa ohľadom sumy 1.329,04 Eur boli rozporné. Na jednej strane sa nevedela vyjadriť ku skutočnosti, či jej žalobca zaplatil letenky v sume 1.329,04 Eur v prospech účtu Pelikán Travel s.r.o., na strane druhej potvrdila, že keď letela do Chicaga žalobca sa sám ponúkol, že letenky zaplatí a ona že mu peniaze vráti. Jej ďalším tvrdením bolo, že peniaze vrátila, ale nepamätá si kedy. Ako uvádza Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku zo dňa 21.04.2021 v bode 13., vo svojej výpovedi uviedla, že „žalobca sa sám ponúkol, že letenky zaplatí a že mu peniaze vrátim. Ja som mu tie peniaze vrátila.“; ďalšie právne závery, ku ktorým dospel Krajský súd v Trenčíne v rámci odvolacieho konania budú obsahom rozsudku.

4. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o žalobe žalobcu rozsudkom zo dňa 19.02.2020 právne posudzoval vec podľa § 657 Občianskeho zákonníka, podľa § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka. V bode 18. svojho rozsudku konštatoval, že vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania žalobca tvrdil, že žalovanej poskytol predmetné finančné prostriedky, čo preukázal. V konaní však nebolo preukázané, že by došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, keďže žalobca, na ktorom bolo dôkazné bremeno, žiadny dôkaz preukazujúci jeho tvrdenie v tomto smere neposkytol a žalovaná tvrdenia, že by došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, poprela. I keby však došlo medzi stranami sporu k uzavretiu zmluvy, resp. zmlúv o pôžičke, sám žalobca tvrdil, že sa so žalovanou dohodli, že finančné prostriedky mu žalovaná vráti do 15.03.2014. Žaloba v predmetnej veci však bola podaná na Okresný súd Banská Bystrica dňa 10.03.2017. Žalovaná namietala premlčanie a v nadväznosti na citované ustanovenia § 100 ods. 1 a 101 Občianskeho zákonníka je nevyhnutné konštatovať, keďže je zrejme podľa samotného tvrdenia žalobcu, že žalovaná mala vrátiť finančné prostriedky do 15.03.2014, že keď žalobca podal žalobu na súd dňa 10.03.2017, všeobecná premlčacia lehota na uplatnenie nároku mu neuplynula. Avšak tomu, aby súd mohol zaviazat' žalovanú na zaplatenie žalovanej sumy titulom pôžičky, by žalobca musel preukázat', že zmluva o pôžičke bola reálne uzavretá, čo v konaní nepreukázal žiadnymi dôkazmi, jeho rozporujúce tvrdenia, keď na jednej strane tvrdil, že boli so žalovanou dohodnutí, že táto mu finančné prostriedky vráti do 15.03.2014, pričom vo výpovedi na pojednávaní uviedol, že sa dohodli na tom, že finančné prostriedky „niekedy vráti“, tiež žiadnym spôsobom nepreukázal. Z uvedeného dôvodu posudzujúc žalobou uplatnený nárok ako pôžičku, súd žalobu zamietol.

5. Krajský súd v Trenčíne Rozsudkom sp. zn. 5Co/79/2020-112 zo dňa 21.04.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.06.2021, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., čo do zamietnutia žaloby žalobcu o zaplatenie 2.100,- Eur s 5,25%-tným ročným úrokom z omeškania od 16.03.2014 do zaplatenia, potvrdil, s tým, že v tejto časti súd prvého stupňa vec právne posúdil správne na základe zisteného skutkového stavu a vo výroku I., čo do zamietnutia žaloby žalobcu o zaplatenie 1.329,04 Eur s 5,25%-tným ročným úrokom z omeškania od 16.03.2014 do zaplatenia, ako aj súvisiacom výroku II. o náhrade trov konania, zrušil a v tejto časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V bode 13. Rozsudku, Krajský súd v Trenčíne konštatuje, že v časti zostávajúceho predmetu sporu čo sa týka práva žalobcu na zaplatenie sumy 1.329,04 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vecne správne. Žalobné tvrdenia odôvodňujúce toto uplatnené právo žalobcu boli rovnaké, ako je už vyššie uvedené – žalobca prenechal peňažné prostriedky žalovanej – zaplatil cenu leteniek jej a jej syna a žalovaná sa zaviazala mu tieto peňažné prostriedky vrátiť do 15.03.2014. Aj tu bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že k uvedenému prenechaniu peňažných prostriedkov skutočne došlo. Žalobca preukázal, že zaplatil cenu leteniek žalovanej a jej syna. Krajský súd v Trenčíne v tomto bode poukazuje na tvrdenie žalovanej, ktorá vo svojej výpovedi pred súdom prvej inštancie uviedla, že „žalobca sa sám ponúkol, že letenky zaplatí a že peniaze mu vrátim. Ja som mu tie peniaze vrátila.“ Vyslovil názor, že tvrdenia žalovanej nemožno vyhodnotiť inak ako tak, že sa žalovaná zaviazala prenechať peňažné prostriedky, ktorými žalobca zaplatil za letenky, žalobcovi vrátiť. V spore tak bolo preukázané prenechanie peňažných prostriedkov žalobcu žalovanej, záväzok žalovanej, že tieto peňažné prostriedky vráti i reálne odovzdanie týchto peňažných prostriedkov formou zaplatenia ceny leteniek na účet ich predajcu. Takýto skutkový stav, konštatuje odvolací súd, nemožno vyhodnotiť po právnej stránke inak ako tak, že medzi stranami bola podľa § 657 Občianskeho zákonníka uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej došlo aj k reálnemu odovzdaniu peňažných prostriedkov pôžičky žalobcom žalovanej. Vyslovil názor, že ak súd prvej inštancie žalobu žalobcu v časti o zaplatenie 1.329,04 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal uzatvorenie zmluvy o pôžičke so žalovanou, sú jeho závery založené na nesprávnom právnom posúdení veci, ktoré vyplýva z nesprávnych skutkových záverov, ktoré súd prvej inštancie vyvodil z vykonaného dokazovania. Podľa názoru odvolacieho súdu otázku

zostáva dojednaná doba vrátenia peňažných prostriedkov pôžičky, keď žalobca v žalobe tvrdí, že sa so žalovanou dojednal na vrátení pôžičky do 15.03.2014 ale pred súdom prvej inštancie vypovedal, že sa dohodli, že „mi to potom niekedy vráti“. Sama žalovaná sa k otázke doby splnenia /splatnosti/ pôžičky nevyjadrila. Ako úlohu súdu prvej inštancie Krajský súd v Trenčíne stanovil zaujať na základe už vykonaného dokazovania správne skutkové a právne závery ohľadne sumy 1.329,04 Eur s prísl. tak, ako sú vyššie naznačené odvolacím súdom, odstrániť rozpory o dobe splnenia (splatnosti tejto pôžičky) a následne skutkové a právne závery k tejto otázke použiť pri hodnotení námietky premlčania vznesenej žalovanou v spore a vo veci rozhodnúť, ako tiež o náhrade trov konania.

6. Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 5Co/79/2020 zo dňa 21.04.2021 konštatuje a vyslovuje názor, že medzi žalobcom a žalovanou k uzavretiu zmluvy o pôžičke, v časti ktorej žalobca žiada zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 1.329,04 Eur, ohľadom tejto sumy došlo. Súd je názorom Krajského súdu v Trenčíne, ako odvolacieho súdu viazaný. Žalobca v žalobe výslovne uvádza, že dojednanie medzi ním a žalovanou ohľadom vrátenia žalovanej sumy bolo také, že sa dohodli so žalovanou na vrátení pôžičky do 15.03.2014. Odo dňa nasledujúceho po dni, kedy malo dôjsť k údajnému vráteniu pôžičky, t.j. 15.03.2014, žalobca uplatňuje úrok z omeškania, t.j. od 16.03.2014. Všetky ďalšie tvrdenia žalobcu ohľadom dohody, kedy mu mala byť prípadne suma 1.329,04 Eur vrátená, súd považuje za účelové. Zásadné však je, že dôkazné bremeno tak uzavretia zmluvy o pôžičke žalobcu so žalovanou a v rámci tejto i určenia dňa splatnosti tejto pôžičky bolo na žalobcovi. Žalobca svoje tvrdenia, ktoré realizoval pred súdom prvého stupňa ohľadom vrátenia pôžičky, pri svojich výpovediach na pojednávaniach, vrátane svojej výpovede, že sa so žalovanou dohodli, „že mi to potom niekedy vráti“, nijakým spôsobom nepreukázal. Súd tak vychádzal z tvrdení žalobcu v žalobe, v ktorej si uplatnil svoj nárok vo vzťahu k žalovanej.

7. Podľa § 657 Zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka; zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

8. Podľa § 100 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka; právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

9. Podľa § 101 Zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka; pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, dojednanie medzi žalobcom a žalovanou bolo také, že sa dohodli na vrátení pôžičky do 15.03.2014. Akákoľvek výzva, ktorá by bola z o strany žalobcu realizovaná, nemá vplyv na plynutie premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť odo dňa 16.03.2014 a uplynula 16.04.2017. Keď žalobca podal žalobu dňa 19.06.2017 urobil tak po uplynutí premlčacej lehoty. Vzhľadom k námietke premlčania vznesenej žalovanou súd žalobu zamietol.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná bola úspešná v plnom rozsahu, súd je priznal náhradu trov konania vo výške 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.